

10. Про Збройні сили України [Електронний ресурс] : закон України від 6 груд. 1991 р. № 1934-ХІІ. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12>.
11. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] : за станом на 18 квіт. 2013 р. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
12. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / М. І. Бажанов, Ю. В. Баулін, В. І. Борисов та ін. ; за ред. М. І. Бажанова, В. В. Сташиса, В. Я. Тація. – К. ; Х. : Юрінком Інтер ; Право, 2002. – 416 с.
13. Кримінальний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : за станом на 18 квіт. 2013 р. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

Надійшла до редколегії 20.04.2013

ЛЕКАРЬ С. И. ПОЛНОМОЧИЯ СИЛОВЫХ СТРУКТУР В ОБЕСПЕЧЕНИИ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ГОСУДАРСТВА

Рассмотрены компетенция, задачи и функции силовых структур относительно обеспечения экономической безопасности государства. Особое внимание уделено функциям правоохранительных органов, в частности органов внутренних дел.

Ключевые слова: экономическая безопасность государства, компетенция, силовые структуры, правоохранительные органы, органы внутренних дел.

LEKAR S. POWERS OF POWER STRUCTURES IN THE ENSURING ECONOMIC SAFETY OF THE STATE

Competence, tasks and functions of power structures concerning ensuring economic safety of the state are considered. The special attention is paid to functions of law enforcement bodies, in particular to the bodies of internal affairs.

Keywords: economic safety of state, competence, power structures, law enforcement bodies, bodies of internal affairs.

УДК 351.746.1

В. І. РАТУШНЯК,

заступник Міністра внутрішніх справ України

ДО ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПІДРОЗДІЛІВ МІЛІЦІЇ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ МІЖ СОБОЮ ТА З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Досліджено основні підходи до визначення поняття взаємодії. Розглянуто проблеми співвідношення категорій «взаємодія» та «координація». Відповідно до особливостей завдань та функцій, що покладені на підрозділи міліції громадської безпеки, визначено поняття та напрямки взаємодії в діяльності підрозділів міліції громадської безпеки.

Ключові слова: взаємодія, координація, узгодження, повноваження, міліція громадської безпеки.

У період розбудови та системного оновлення всіх сфер суспільного життя, його демократизації, сучасного цивілізованого розвитку важливого значення держава надає створенню передумов для виходу на більш якісний рівень правоохоронної діяльності, реформуванню та вдосконаленню системи Міністерства внутрішніх справ (далі – МВС) України, наближенню її до рівня європейської структури. Тому на сьогодні в діяльності правоохоронних органів щодо охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки та протидії злочинності важливого значення набуває забезпечення належної взаємодії підрозділів системи МВС, осо-

бливе місце серед яких посідають підрозділи міліції громадської безпеки, що є постійною темою нарад, семінарів та зустрічей з представниками різних органів державної влади, місцевого самоврядування та громадськості [1; 2].

Огляд юридичної літератури дає підстави стверджувати, що теоретичні та практичні питання організації взаємодії як у цілому (організації як функції управління), так і окремих її аспектів (організації взаємодії галузевих служб і взаємодії з громадськими організаціями) неодноразово ставали предметом наукових досліджень С. І. Айвазяна, О. М. Бандурки, С. М. Гусарова, Н. Р. Нижник, В. М. Плішкіна, І. Л. Олійника,

В. О. Шамрая, Ю. В. Харченка тощо. Проте у вітчизняній юридичній науці багато базових положень та основних проблем організації взаємодії у діяльності підрозділів міліції громадської безпеки залишаються не вирішеними або дискусійними. Тож **мета** даної статті, враховуючи особливості, специфіку завдань та функцій, що покладені на підрозділи міліції громадської безпеки, особливості їх діяльності, полягає у визначенні поняття та форм взаємодії у діяльності підрозділів міліції громадської безпеки.

Наразі термін «взаємодія» використовується у теорії і на практиці в різних галузях знань, кожна з яких дає йому своє визначення. Так, у словнику сучасної української мови термін «взаємодія» тлумачиться як «співдія, співдіяння. Взаємний зв'язок між предметами у дії, а також погоджена дія між ким-, чим-небудь» [3, с. 125].

У свою чергу, для повної характеристики запропонованих авторами варіацій поняття «взаємодія», як уявляється, треба виходити з наукового підходу – від загального до конкретного, тобто від філософського поняття взаємодії до його проекції відносно особливостей діяльності міліції громадської безпеки органів внутрішніх справ (далі – ОВС). Застосування останнього дає можливість існуючі позиції вчених до розуміння поняття «взаємодії», що об'єднують ті чи інші ознаки даної категорії, поділити на кілька основних груп.

Перша група дослідників розглядає взаємодію як узгоджену за цілями, місцем та часом діяльність [4, с. 7; 5]. Друга група дослідників розглядає взаємодію як форму координації (наприклад І. Р. Шинкаренко [6, с. 104]). Третя група дослідників вважає, що взаємодія становить собою узгоджену та скоординовану діяльність (наприклад О. М. Васильєва [7, с. 65]). Четверта група дослідників акцентує увагу на зовнішніх аспектах взаємодії. Так, Ю. В. Наумкін розглядає взаємодію як систематичне стійке виконання дій, які спрямовані на те, щоб викликати відповідну реакцію партнера [8]. П'ята група авторів акцентує увагу на тому, що взаємодія має місце у діяльності рівних між собою суб'єктів. Так, В. Г. Кутушев під взаємодією розуміє засновану на законодавчих та підзаконних нормативних актах узгоджену спільну діяльність людей, ОВС, інших рівноправних, адміністративно незалежних один від одного органів та громадських організацій в інтересах досягнення загальних цілей забезпечення правопорядку [9, с. 64–65].

Можна виділити і такий підхід до розуміння взаємодії, який поєднує різні елементи зазначених позицій. Наприклад, В. О. Малюткін визначає взаємодію як засновану на законах та

підзаконних актах, узгоджену за метою, часом та місцем діяльність рівноправних структурних підрозділів і служб щодо спільного вирішення ними завдань профілактики злочинів шляхом найбільш доцільного поєднання методів і засобів, властивих цим органам [10, с. 38].

Виходячи з етимології слова «взаємодія» маємо відзначити його схожість із терміном «координація», під яким у літературі розуміють погодження, узгодження, приведення у відповідність, встановлення взаємозв'язку між діями, предметами, людьми, рухами тощо [3, с. 452–453]. На нашу думку, це стало першопричиною активних дискусій науковців щодо співвідношення понять «взаємодія» і «координація». Так, на думку одних авторів, взаємодія та координація – це слова-синоніми, які означають погодженість [11, с. 74]; на думку інших, взаємодія – це більш широке поняття, ніж координація; на думку третіх, навпаки, більш широким поняттям є координація [12, с. 142], деякі автори, особливо західноєвропейські, користуються терміном «координація», практично взагалі не вживаючи терміна «взаємодія» [13, с. 112]; четверті вважають координацію організацією взаємодії.

У свою чергу, вирішення питання про сутність взаємодії в діяльності підрозділів міліції громадської безпеки потребує відмежування її від координації, що надалі сприятиме чіткому усвідомленню і розумінню концепції її удосконалення.

Ми переконані, що вирішення поставлених завдань лежить у площині висвітлення специфіки практичної діяльності підрозділів міліції громадської безпеки, їх основних завдань та функцій. Для цього звернемося до правових засад діяльності міліції громадської безпеки, що визначають особливості реалізації взаємодії її підрозділів.

Згідно з Положенням про Департамент громадської безпеки Міністерства внутрішніх справ України [14], Департамент громадської безпеки МВС України (далі – ДГБ) є структурним підрозділом апарату Міністерства внутрішніх справ України та головним підрозділом системи МВС з питань охорони громадського порядку, громадської безпеки та профілактики правопорушень.

Основними завданнями ДГБ є: участь у реалізації державної політики і здійснення практичних заходів щодо охорони громадського порядку та громадської безпеки, захист прав, свобод, законних інтересів і забезпечення безпеки громадян, запобігання правопорушенням та їх припинення; проведення загальної та індивідуальної профілактичної роботи серед громадян, забезпечення безпеки учасників кримінального

судочинства, охорони затриманих і взятих під варту осіб; здійснення ліцензування певних видів господарської діяльності, забезпечення дозвільної системи, державного охоронного нагляду.

ДГБ здійснює контроль за організацією роботи та діяльністю підрозділів патрульної служби, міліції особливого призначення «Беркут», спеціальних установ, підрозділів конвойної служби міліції, дільничних інспекторів міліції, дозвільної системи, ліцензування та державного охоронного нагляду; систематично надає зазначеним підрозділам організаційно-методичну і практичну допомогу та здійснює інформаційно-аналітичне забезпечення керівництва МВС і органів державної влади про стан вирішення питань, що належать до компетенції ДГБ.

У найзагальнішому плані питання взаємодії ОВС з іншими правоохоронними органами щодо боротьби зі злочинністю, в тому числі в діяльності підрозділів міліції громадської безпеки регламентуються інструкцією «Про взаємодію правоохоронних органів та інших державних органів України у боротьбі із злочинністю» [15]. Дана Інструкція визначає основні напрями та форми взаємодії у вирішенні питань боротьби зі злочинністю МВС України, Служби безпеки України, Міністерства оборони України, Міністерства юстиції України (раніше до них належали також Державний комітет у справах охорони державного кордону та Державний митний комітет). Основними напрямками взаємодії зазначених органів дана Інструкція називає: організацію реалізації державної політики у сфері боротьби зі злочинністю; профілактику злочинів та інших правопорушень; виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів; розшук та затримання злочинців; забезпечення громадського порядку та громадської безпеки; удосконалення правової бази боротьби зі злочинністю.

Одним із важливих складових діяльності служби дільничних інспекторів міліції (далі – ДІМ) є виконання покладених на них завдань у тісній взаємодії з населенням. Безпосередньо це передбачено Положенням про службу дільничних інспекторів міліції, де взаємодію з «трудовами колективами, громадськими організаціями й населенням» названо одним із принципів діяльності служби ДІМ у системі МВС України. Відповідно до реалізації зазначеного принципу, згідно з п. 1.5 Положення, працівники служби ДІМ при здійсненні своїх повноважень взаємодіють з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями.

Згідно з п. 4.2 Положення в межах організації роботи управління ДІМ забезпечує конт-

роль за організацією роботи підрозділів дільничних інспекторів міліції управлінь (відділів) громадської безпеки, міськрайорганів внутрішніх справ і надає їм організаційну та методичну допомогу в підвищенні ефективності роботи у сфері профілактики правопорушень, налагодженні співпраці з населенням та громадськими формуваннями в забезпеченні правопорядку, організації адміністративної діяльності служби, взаємодіє під час вирішення цих питань зі структурними підрозділами МВС, іншими центральними органами виконавчої влади, громадськими організаціями.

Окремим повноваженням начальників відділів (секторів) дільничних інспекторів міськрайорганів внутрішніх справ Положення називає забезпечення взаємодії ДІМ із громадськими формуваннями з охорони громадського порядку щодо виконання ними завдань, передбачених законодавством, профілактики правопорушень, а також проведення роботи з особами, які перебувають на профілактичному обліку ОВС (п. 6.2).

Актуальними питання взаємодії служби ДІМ залишаються й понині. Так, на оперативній нараді з начальниками підрозділів дільничних інспекторів міліції ГУМВС – УМВС України з питань службової діяльності та взаємодії з громадськістю, що відбулася 2 лютого 2013 р., начальникам підрозділів ДІМ доручено тісніше взаємодіяти з органами місцевої влади, насамперед у проблемних питаннях залучення населення до охорони громадського порядку, ефективно взаємодіяти з представниками громадських формувань, підборі та оформленні дільничними інспекторами своїх громадських помічників. Крім того, звернуто увагу на необхідність посилити роботу з представниками Державної пенітенціарної служби України. Мета подібної співпраці полягає насамперед в ефективному обміні інформацією щодо осіб, які звільнюються після відбування покарань [1].

Відповідно до Порядку спільних дій ОВС, Державної інспекції техногенної безпеки України та Міністерства надзвичайних ситуацій України під час проведення огляду місця пожежі, виявлення, припинення, попередження та розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з пожежами [16], який регламентує питання взаємодії під час проведення огляду місця пожежі, виявлення, припинення, попередження та розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з пожежами, дільничний інспектор міліції у разі прибуття на місце події першим уживає заходів щодо збереження первинної обстановки, евакуації людей та охорони майна.

У свою чергу при виїзді на місце пожежі в складі слідчо-оперативної групи дільничний інспектор міліції: з'ясовує обставини виникнення пожежі і причетних до неї осіб; уживає заходів щодо охорони місця події, матеріальних цінностей, документації; бере участь у встановленні осіб, загиблих при пожежі; виявляє свідків пожежі та осіб, які можуть надати інформацію про подію, спосіб життя потерпілих тощо. З цією метою він обходить територію (домоволодіння, квартири) у прилеглому до місця пожежі районі; інформує слідчого про осіб, які проживають чи з'являлися в районі події та можуть становити відповідний інтерес для встановлення обставин події.

Крім того, відповідно до зазначеного Порядку дільничний інспектор міліції виконує доручення слідчого щодо проведення слідчих (розшукових) дій, а також систематично, у міру отримання відомостей, що становлять оперативний інтерес для розслідування кримінального правопорушення, інформує про це слідчого, вживає заходів щодо затримання осіб, причетних до вчинення кримінального правопорушення, чим здійснює внутрішню взаємодію, тобто взаємодію в середині системи ОВС.

Окремим нормативним актом регламентуються питання взаємодії між органами охорони державного кордону та ОВС при передаванні затриманих ними іноземців та осіб без громадянства, а саме: Інструкцією про порядок взаємодії між органами охорони державного кордону Державної прикордонної служби України та органами внутрішніх справ України при передаванні затриманих ними іноземців та осіб без громадянства [17]. Так, згідно з положенням даної Інструкції, доставку затриманих правопорушників до місць тимчасового тримання органів Державної прикордонної служби України здійснюють конвойні та патрульно-постові підрозділи ОВС.

У разі затримання правопорушників під час спільного несення служби нарядами ОВС та органів Державної прикордонної служби України (згідно з планами взаємодії ОВС та органів Державної прикордонної служби України):

– у межах контрольованих прикордонних районів (під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону) затримані правопорушники направляються до пунктів тимчасового тримання органів Державної прикордонної служби України;

– поза межами контрольованих прикордонних районів (за порушення законодавства України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства) затримані правопорушники

направляються до приймальників-розподільників ОВС.

Порядок застосування заходів щодо запобігання насильству в сім'ї та механізми взаємодії структурних підрозділів, відповідальних за реалізацію державної політики щодо попередження насильства в сім'ї, служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та підрозділів громадської безпеки, на які покладені обов'язки щодо здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї при застосуванні перших, визначено спільним наказом Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту (зараз – Міністерство освіти і науки та Міністерство молоді та спорту) та МВС України № 3131/386 від 7 вересня 2009 р. [18]. У розділі II Інструкції закріплено повноваження відповідних структурних підрозділів, відповідальних за реалізацію державної політики щодо запобігання насильству в сім'ї, в т. ч. щодо їх взаємодії. Повноваження ОВС щодо протидії насильству в сім'ї в межах взаємодії з відповідними державними органами регламентовано п. 2.7.

Ще одним нормативним актом, що регламентує питання взаємодії підрозділів міліції громадської безпеки з відповідними органами Міністерства соціальної політики, органами Міністерства охорони здоров'я України, органами Міністерства освіти і науки України та органами Міністерства молоді та спорту України, є наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства освіти і науки України, молоді та спорту України, Міністерства внутрішніх справ України від 1 червня 2012 р. № 329/409/652/502 [19], яким закріплено Порядок взаємодії місцевих органів виконавчої влади з питань здійснення контролю за умовами утримання і виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються в прийомних сім'ях та дитячих будинках сімейного типу, соціального супроводження прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу.

До форм взаємодії зазначених суб'єктів Порядком віднесено: обмін письмовою інформацією щокварталу та усною інформацією; проведення спільних заходів (робочі зустрічі, наради, засідання за «круглим столом», семінари, тренінги тощо); участь у засіданнях комісії з питань захисту прав дитини; підведення підсумків роботи, формування рекомендацій для дітей, сімей, фахівців.

Підсумовуючи викладене, можемо констатувати, що взаємодія підрозділів міліції громадської безпеки за своїм змістом є ширшим за поняття «координація», адже чинні положення

правових актів щодо здійснення першої використовують виключно термін «взаємодія», реалізація якої включає усі основні елементи як взаємодії, так і координації, що запропоновані в літературі. При цьому взаємодія підрозділів міліції громадської може мати два напрями: зовнішній – як узгодження діяльності з іншим органом (суб'єктом правоохоронної діяльності) та внутрішній – як встановлення планів діяльності підрозділом вищого рівня для підрозділу нижчого чи спільної діяльності з іншими підрозділами всередині системи ОВС.

Як наслідок, відповідно до особливостей завдань та функцій, що покладені на підрозділи міліції громадської безпеки, особливостей їх діяльності тощо під взаємодією в діяльності

підрозділів міліції громадської безпеки необхідно розуміти засновану на законодавчих та підзаконних нормативних актах узгоджену за цілями, часом, місцем проведення діяльність як між елементами системи ОВС, так і іншими рівноправними, незалежними один від одного державними органами, органами місцевого самоврядування та громадськими об'єднаннями з метою їх погодженого функціонування в інтересах охорони громадського порядку та громадської безпеки, захисту прав, свобод, законних інтересів і забезпечення безпеки громадян, запобігання правопорушенням та їх припинення шляхом найбільш доцільного поєднання форм і методів, властивих даним суб'єктам.

Список використаної літератури

1. Віктор Рагушняк: «Люди мають іти до дільничного, а не шукати його бозна-де» [Електронний ресурс] / Офіційний сайт МВС України. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/813655>.
2. На Вінниччині міліція з владою та громадськістю вирішують питання належного забезпечення правопорядку [Електронний ресурс] / Офіційний сайт МВС України. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/811503>.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: Перун, 2007. – 1736 с.
4. Веремеєнко І. І. Взаимодействие милиции с добровольными народными дружинами / И. И. Веремеєнко, Р. Г. Аксенов. – М.: Юрид. лит., 1975. – 86 с.
5. Управление персоналом: энцикл. слов. / под ред. А. Я. Кибанова. – М.: Инфра-М, 1998. – 459 с.
6. Шинкаренко І. Р. Проблеми організації взаємодії підрозділів боротьби з контрабандою митної служби з оперативними підрозділами органів внутрішніх справ прикордонних регіонів при розкритті контрабанди / І. Р. Шинкаренко // Вісник Луганського інституту внутрішніх справ МВС України. – 2000. – Спец. випуск. – С. 102–106.
7. Васильєва О. М. Некоторые теоретические вопросы взаимодействия органов внутренних дел с добровольными народными дружинами / О. М. Васильєва // Взаимодействие с общественностью. – М.: Изд-во ВНИИ МВД СССР, 1977. – С. 64–69.
8. Наумкин Ю. В. Взаимодействие органов внутренних дел с учреждениями массовой информации в борьбе с преступностью: [учеб. пособие] / Ю. В. Наумкин. – Ташкент: ТВШ МВД СССР, 1990. – 91 с.
9. Кутушев В. Г. Теория и практика взаимодействия органов внутренних дел с другими государственными органами и общественностью в охране правопорядка / В. Г. Кутушев // Вопросы укрепления законности и устранения следственных ошибок в уголовном судопроизводстве: сб. тр. Акад. МВД СССР. – М.: Акад. МВД СССР, 1985. – С. 62–67.
10. Малюткин В. А. Организация взаимодействия подразделений органов внутренних дел в осуществлении профилактики преступлений: [лекция № 13] / В. А. Малюткин; под ред. Г. А. Аванесова. – М.: РИО МВД СССР, 1976. – 40 с.
11. Янг С. Системное управление организаций: учеб. пособие / С. Янг. – М.: Наука, 1976. – 375 с.
12. Белкин Р. С. Криминалистика: [учеб. пособие] / Р. С. Белкин. – М.: Дело, 2003. – 434 с.
13. Аверьянова Т. В. Криминалистика: [учеб. для вузов] / Т. В. Аверьянова, Ю. Г. Корухов, Е. Р. Росинская; под ред. Р. С. Белкина. – М.: Юристъ, 1999. – 356 с.
14. Про затвердження Положення про Департамент громадської безпеки Міністерства внутрішніх справ України [Електронний ресурс]: наказ МВС України від 31 трав. 2012 р. № 492. – Режим доступу: http://cct.inf.ua/2012/31.05.2012_492.htm.
15. Про взаємодію правоохоронних органів та інших державних органів України у боротьбі із злочинністю [Електронний ресурс]: інструкція МВС України, СБУ, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Митного комітету України, Національної гвардії України, Міністерства оборони України та Міністерства юстиції України від 10 серп. 1994 р. № 4348/4348/138/151/11-2-2870. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0225-94>.
16. Про затвердження Порядку спільних дій органів внутрішніх справ, Державної інспекції техногенної безпеки України та Міністерства надзвичайних ситуацій України під час проведення огляду місця пожежі, виявлення, припинення, попередження та розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з пожежами: наказ МВС України, Міністерства надзвичайних ситуацій України від 30 листоп. 2012 р. № 1106/1377 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 8. – Ст. 144.

17. Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії між органами охорони державного кордону Державної прикордонної служби України та органами внутрішніх справ України при передаванні затриманих ними іноземців та осіб без громадянства : наказ Адміністрації державної прикордонної служби, МВС України від 15 жовт. 2004 р., № 742/1090 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 44. – Ст. 292.

18. Про затвердження Інструкції щодо порядку взаємодії структурних підрозділів, відповідальних за реалізацію державної політики щодо попередження насильства в сім'ї, служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та відповідних підрозділів органів внутрішніх справ з питань здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї : наказ Міністерства України у справах сім'ї молоді та спорту та Міністерства внутрішніх справ від 7 верес. 2009 р. № 3131/386 // Офіційний вісник України. – 2009. – № 76. – Ст. 66.

19. Про взаємодію місцевих органів виконавчої влади з питань здійснення контролю за умовами утримання і виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються в прийомних сім'ях та дитячих будинках сімейного типу, соціального супроводження прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу : наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я, Міністерства освіти і науки, молоді та спорту, Міністерства внутрішніх справ України від 1 черв. 2012 р. № 329/409/652/502 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 50. – Ст. 633.

Надійшла до редколегії 06.03.2013

РАТУШНЯК В. И. К ВОПРОСУ О ВЗАИМОДЕЙСТВИИ ПОДРАЗДЕЛЕНИЙ МИЛИЦИИ ОБЩЕСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ МЕЖДУ СОБОЙ И С ДРУГИМИ СУБЪЕКТАМИ ПРАВООХРАНИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Исследованы основные подходы к определению понятия взаимодействия. Рассмотрены проблемы соотношения категорий «взаимодействие» и «координация». В зависимости от особенностей заданий и функций, которые возложены на подразделения милиции общественной безопасности, определено понятие и направления взаимодействия в деятельности подразделений милиции общественной безопасности.

Ключевые слова: взаимодействие, координация, согласование, полномочия, милиция общественной безопасности.

RATUSHNIAK V. TO THE ISSUE ABOUT INTERACTION OF UNITS OF PUBLIC SECURITY POLICE BETWEEN THEM AND WITH OTHER SUBJECTS OF LAW ENFORCEMENT ACTIVITY

The main approaches to the definition of interaction are studied. The problems of correlation of the categories «interaction» and «coordination» are considered. According to characteristics of tasks and functions that are put on the units of public security police, the notion and directions of cooperation in the activity of the units of public security police are determined.

Key words: cooperation, coordination, adjustment, powers, public security police.

УДК 343.132(477)

В. М. БАБАКІН,

*кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри оперативно-розшукової діяльності
факультету з підготовки фахівців кримінальної міліції
Харківського національного університету внутрішніх справ*

ПРИЧИНИ ТА УМОВИ, ЩО СПРИЯЮТЬ УЧИНЕННЮ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ СЕРЕД МОЛОДІ

Досліджено окремі аспекти молодіжної злочинності. Розкрито основні характеристики молодіжної злочинності, визначено її суттєві умови, надано висновки щодо протидії молодіжній злочинності.

Ключові слова: молодіжна злочинність, ознаки та характер молодіжної злочинності, оперативні підрозділи органів внутрішніх справ, кримінальне правопорушення, оперативно-розшукова діяльність.

У світі не існує такого суспільства, в якому б усі його члени дотримувалися загальноприйнятих нормативних вимог. Не становить винятку й

Україна, в якій тривають соціально-економічні, політичні, соціально-культурні трансформаційні процеси, що охопили всі сфери життєдіяльності